

Rachels graf-vård, Gen. 35. v.
16.17.18.19.20. Ihugkommen och
uprest, tå

Afzelius, Ericus

1700-1829 81 Cbza Fol. 1727 Witfoot o.
Synnerberg

National Library
of Sweden

RACHELS BRUD-SÄRDS,

Gen. 35. v. 16. 17. 18. 19. 20.

Ihugkommen och uprest /

Li

Then Ahreborna och Sngd-Udla

MADAME ANNA
MARGARETA
WITFOOT,

Provincial- och Stads-Apothekarens,

Ahreborne och Högwälsachtade

Herr JONÆ SYNNERBERGS

Wår-älskelige Waka /

Efter en swår utstånden Barns-nöd, Salig i HER-
ranom asled den 1. Maji, och sedan den 4. derpå söljande Christ-prydeligen
till sitt hwslo-rum i Ubo Dom-Kyrckia beledsagad blef /

Åhr 1727.

E. A.

151 2

R

† † † † † †
 Ur Patriarchen Jacob, som
 Stor motgång haft / nu äntligen
 kom
 Sin Faders huse nära /
 Och tänckte nu så stadigt bli
 I Sälhet med the sina: Ek!
 Så dödde RACHEL fiära.

Hon dödde / et en lindrig död /
 Men under ångslan / sorg och nöd /
 Stor pina / smärta / wända /
 Ja / under sådan ångst och qwabl /
 Som the fördömda plåga skal / *
 Säg hon sidst upp sin Anda.

Men frågar tu / hwad död thet war?
 Se hwad Guds Ande ger til svar:
 En död / wid thet hon södde /
 När Benjamin fick werlden si /
 Som heane war en Ben-oni, **
 Så at hon thet af dödde.

Jordgummans Konst här intet galt /
 Med Medicin war thet ock alt /
 Et hielpte kinder wåta:
 Then arme Man geder ut alt godt /
 Ja / hwad han ägde, om han sådt
 Behålla RACHEL Sära.

Men tänck / hur thet bar honom likt /
 När han förgåttes såg alt sligt:
 Tänck / huru hiertat blöder:
 Se / hur han lastar / wrider sig /
 Och flagar ganska ynkeltig:
 Ach! RACHEL min är döder.

Ach!

* Thet Grefiska ordet, hwar med Barna-Födersfors ångslan och sweda offta i Skrifften beskrives, brukas ock om the fördömdas olideliga plågor. Se 1. Thess. 5: 3. och jämsför Luc. 16: 24.
 ** Betyder en pinos och smärtas Son.

Ach! döder är min enda frögd/
 Min lust / som gjort mig alltid nöjd/
 Och gläder i min möda:
 Ach / ach! hwad jag nu mistat har/
 Then som mitt halwa lif förr war/
 Nu ligger bland the döda.

Men hwad war til at göra mer?
 När ingen ödets ändring sker/
 Han sig så nöjda låter:
 Han stämmer upp sin tåre-flod/
 Han fattar et godt tolamod/
 Ej mer så häftigt gräter.

Then war ej någon Kyrckio-gård
 Han therför reste upp en **WÄRD**/
 Til hennes ähre-minne:
 Men / fast än then blef *Rachels* graf/
 Så lät han likväl aldrig af/
 At henne ha i sinne.

Se här / min wän / om tu så vill/
 Hur' ängsligt thet går ofta til /
 Bland twenne säta *Matar* /
 Hur' trohets tack och kärleks lön
 För thet menlösa *Qwinno-tida* /
 Är nöd och död så smaka.

Jag dnssad' / at jag måtte nu
 Mitt taht så sluta / eller ju
 Så skrifa hwad behagar:
 Men / Angslan! Ach! at jag thet skall
 Nu kampa til thet swära fall/
 Som händt i thessa dagar.

Herr **APOTHEKAR** / I har ock
 En *RACHEL* mist / jag menar dock
 Er **Sätast ANNA GRETA**,
 Er **ANNA**, then I höll så tid
 At näpplig tiärrar' **PAR** / jag swär/
 Man skulle kunna leta.

Hon har nu dödt en *RACHELS* död /
 Men utstod först ock *RACHELS* nöd /
 Som wist gick hårt til hjersta.
 Ednel / sådant qwahl ett dygn är nog /
 An dygnen femb / som Hon utstod.
 Ach! en odräglig smärta.

Jag undrar ej / af ögon Er
 Så strida tårar tilra ner /
 At I Er händer wrider /
 En hjerstat / som för warit helt /
 Thet är nu sargat / särat / delt /
 Och swära therför' swider.

Thet

Thet dock för Jacob fagnad war/
At Benjamin behöltes qwar:
Thet warrt eck en lisa/
Om I/ sen Makan blifwit Mild
Från Er/ sådt ha thes Åfwen-Bild:/
Jag lycklig Er då prisat.

Men nu må hiertat öma wist/
I hafwen ale förmycket mist/
Två Kiära Lif tilhopa/
Then tridie dehl/ som är igen/
Wål lefwer och sig rörer ån/
Dock ther af håstigt ropar.

Men Kiäre är'n I Jacob lit
I Sorgen/ waren ock tillit
Med honom tolig/ nögdar;
Låt se/ at Åfwen I som han
At uppå Sorgen Hwer-man/
Och til Guds Wiha bögdar.

Er Kiärast I nu fölgt til Graf/
Men I dock aldrig låten af/
At tänctia uppå Henne;
Jag giöra wil hwad Jacob förr/
Uppå Wården för thes dörr/
Med Hwer-skriften ihenne:

O Wandrings-Man, stätt litet still:
Här hwilar sig en RACHELS-BILD,
I WET, i alla DUBDEN,
I NÖD, i DÖD, i Ewig WÄR,
Låt HENNES dyra, wårda SJÄL,
Med RACHELS är uphögder.

